

[Poul Nødgaard]

Situationen er den, at forskellen allerede opstod, mens tjenestemændene levede. De modtog også forskellige tjenestemandspensioner, alt efter om de var pensionerede som følge af en ulykke eller på grund af det, der kaldes kvalificeret svagelighedspension.

Det, der kan blive tale om, er at se på hele tjenestemandssystemet, om vi skal have det overhovedet, eller hvis vi skal have det, om det eventuelt kan opbygges mere retfærdigt.

Fremskridtspartiet vil i det forestående udvalgsarbejde ikke kunne tilslutte sig beslutningsforslaget med henvisning til det, jeg her har udtalt.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil gerne med det samme blankt sige, at jeg kan ikke som ordfører overskue dette forslag.

Jeg hørte, hvad finansministeren sagde, og jeg synes, at meget af det var overbevisende. På den anden side synes jeg, vi har brug for at få efterprøvet en række af synspunkterne under udvalgsarbejdet, herunder også det, som har motiveret forslagsstillerne.

Jeg må indrømme, at hvis forslaget koster 150 mio. kr., som finansministeren lagde op til, synes jeg, det må være meget vanskeligt at gennemføre. Det kræver helt andre tungtvejende grunde end dem, vi har set i bemærkningerne.

Jeg vil på Det Radikale Venstres vegne først og fremmest sige, at vi naturligvis vil gå ind i udvalgsarbejdet med forslaget, men på forhånd må jeg nok være relativt skeptisk over for, om vi kan være med til at gennemføre det.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Ja, vi skal ikke her i denne sene time forlænge debatten, men jeg vil gerne sige til hr. Jørgen Estrup, at jeg synes, det lyder lidt fantastisk, hvis et erfarent folketingsmedlem ikke er i stand til at kunne overskue dette beslutningsforslag.

Så jeg vil gerne skære ud i pap, hvad det drejer sig om. Tjenestemænd er undergivet følgende bestemmelser: Hvis man skal pensioneres på grund af en ulykke, får man den højeste pension, man kan få, svarende til 37 års pensionsanciennitet. Hvis man derimod går af på grund af svagelighed, bliver svagelighedspensionen beregnet efter det antal år, man har væ-

ret tjenestemand. Man slår op i en tabel og ser, hvor meget 37 år giver for den pågældende lønramme, og hvis det kun drejer sig om 20 år, giver det så og så mange kroner. Og dette system gælder også for enkerne.

Og det er det, beslutningsforslaget kører på, ganske enkelt om enkerne skal have ligestilling. Men så kunne man jo lige så godt tale om, at tjenestemændene skulle have ligestilling, mens de endnu levede, og derfor er dette beslutningsforslag, selv om det er fremsat af et højt æret medlem af dette Folketing, rimelig ubetænksomt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg takker for hr. Poul Nødgaards belæring. Så meget havde jeg også forstået, men jeg mener stadig væk, at der er nogen tvivl om, hvor mange mennesker det drejer sig om, og hvilke økonomiske konsekvenser det har. Det har forslagsstillerne i hvert fald ikke oplyst.

Jeg synes også, der er nogle principper bag hele dette spørgsmål omkring tjenestemandspensionssystemet, som er velegnet til en drøftelse i udvalgsarbejdet. Derfor min måske lidt for frimodige udmelding.

Glønborg (KRF):

Jeg må jo erkende, at skønt jeg selv har været tjenestemand, er jeg ikke inde i alle detaljer i denne sag, så jeg vil tillade mig at indtage en ikke helt afvisende holdning, fordi vi forstår, at der ligger en menneskevenlig tanke bag SF's forslag.

Jeg lyttede naturligvis som altid til finansministerens argumentation, og den plejer jo at være klar og god. Begyndelsen af den fik mig til at sige: Ja, det er nok ikke helt rimeligt det her, det må vi nok hellere afvise. Men så blev jeg betænkelig ved slutningen af finansministerens argumentation, fordi finansministeren begyndte at snakke om, at nu var det alligevel sådan, at alle var ude på arbejdsmarkedet, og så måtte vi jo indrette vores samfund efter det, sådan lidt i den retning.

Derfor vil vi sige fra Kristeligt Folkepartis side, at hvis to personer har levet af én indtægt, vil vi i det mindste sikre os, at den efterladte ikke bliver ilde behandlet i sine sidste år. Og derfor vil jeg godt sætte et spørgsmålstegn ved, hvordan vi stiller os i den sidste ende. Der er noget, vi skal have talt om.